

QUÈ ÉS UN TAC I PERQUÈ ES REALITZA

26 juny, 2024

Hi ha lesions al món del futbol i d'altres esports que requereixen aparells sofisticats a l'hora de precisar el tipus de lesió que pateix el jugador. Una d'aquestes proves definitives, no totes les lesions futbolístiques ho requereixen, és el TAC (Tomografia Axial Computeritzada) .

Què és el TAC

Una tomografia axial computeritzada (TAC), també denominada TC, és una prova diagnòstica per obtenir imatges radiografiades de l'interior de l'esportista utilitzant per això rajos x i imatges tridimensionals.

Aquesta Tomografia Computeritzada per realitzar-se de dues formes diferents, les dues totalment vàlides. Per un costat, es pot utilitzar el contrast oral, que és un líquid que es beu

lentament, es deixa que circuli pel cos i s'introdueix al pacient en l'aparell del TAC, o bé a mitjan de contraste IV, que s'introdueix en l'organisme a través d'una via intravenosa que s'injecta directament per la vena.

Funció del contrast al TAC

Aquest líquid fa que destaquin zones o àrees específiques de l'organisme, la qual cosa ajuda a la computarització i els rajos X a prendre una imatge més clara i nítida de l'organisme i les seves possibles posologies.

Efectes secundaris

No se sent ni dolor ni molèsties durant el TAC. Els pacients sempre tenen aquest dubte davant una prova de TC. Però, tots els exàmens TC són sense dolor (excepte el cas que es hagi d'obrir una via), fàcils i ràpids.

A diferència de les ressonàncies magnètiques, aquí no hi ha risc de sentir claustrofòbia, ja que el cercle de l'aparell (semblant a un Donut) no arriba a estar tancat. Tampoc se senten sorolls estranys i constants com si passa a les ressonàncies.

TAC i TC

Mèdicament, s'utilitzen indistintament un o altre per referir-se a la prova tomogràfica. Però, el TAC és una de les múltiples opcions de Tomografia Computeritzada que poden portar-se a terme en un pacient (tomografia per emissió de positrons o PET, tomografia computeritzada de l'abdomen, del tòrax, de la columna... hi ha una vintena de proves de Tomografia Computeritzada que poden fer-se.

Ara bé, o si hi ha majors diferències entre la ressonància magnètica i el TAC.

Diferències i semblances entre ressonància magnètica i TAC

Ambdues probes s'utilitzen per al diagnòstic de patologies o situacions morfològiques no visibles amb les probes habituals. Tant la ressonància magnètica com el TAC són innòcues i desvetllen els mateixos elements de l'interior del cos. De fet, hi ha malalties que es poden diagnosticar amb una o altre: tot dependrà del professional i la qualitat de visió que ofereixi cada aparell.

Els especialistes apunten que, a mesura que es desenvolupin i millorin els sistemes per ressonància que abandonaran els que utilitzi els rajos X per l'exposició a la radiació que impliquen. Això no obstant, per ara, per lesions musculars, del cor, pulmonars o l'aparell digestiu, el TAC no té competidor.

Entre les seves grans diferències, el fet que a la ressonància no s'utilitzen els rajos X (un punt a favor seu), però si es requereix un espai acotat, de molt escassa superfície, que pot convertir-se en una tortura per qui pateix de claustrofòbia. Per altra banda, la ressonància, o més bé el tub de ressonància, emet forts i molestos sorolls que no tot el món pot suportar durant 10 a 40 minuts que dura (altra de les diferències amb el TAC).

Per últim, la ressonància s'enfoca més a la visualització de les parts toves, mentre que el TC s'utilitza per veure essencialment ossos i pulmons.

Com es fa un TAC

La prova del TAC es realitza en un instrument anomenat tomògraf (escàner) que té una inconfusible forma de dònut. En l'interior d'aquest, es mou una llitera, que és on el tomba el pacient. Quasi sempre, el pacient està tombat cap per amunt. En el temps que la llitera es mou en el forat del TAC, aquest fa varies radiografies, amb les que, gràcies a l'ordinador, es construeix una imatge en 3D de l'estat del nostre organisme. D'aquesta forma, els especialistes poden detectar anomalies no

visibles amb altre tipus de prova.

Si és necessari que s'administri contrast per via oral, el pacient haurà de beure unes farinetes com a element de contrast, el bari. En els casos de via intravenosa, procediran a obrir una via i subministrar el contrast amb xeringa.

Durant tot el procés és molt important que el pacient no es mogui. Segons la naturalesa de la prova, es pot demanar al pacient que no respiri momentàniament.

En qualsevol cas, es tracta d'una prova ambulatoria que no requereix ingrés pel pacient. És molt important estar relaxat en tot moment i seguir les instruccions de l'especialista i els auxiliars. I si es té al·lèrgia al iode o es creu que pot donar-se el cas, avisar immediatament, ja que pot generar una reacció en l'organisme amb el contrast.

Temps que triga el resultat d'un TAC

Malgrat que les imatges del tomògraf es veuen durant la mateixa prova el temps de demora entre la prova i els resultats es deu al fet que la interpretació d'aquestes imatges requereix una anàlisi detallada per part de l'especialista. En tot informe sobre proves TAC s'especifica el tipus de prova que s'ha desenvolupat i els elements trobats que confirmen la teoria del facultatiu.

Quan fer un TAC

El TC s'utilitza quan el pacient presenta traumatisme, amb la finalitat de trobar hemorràgies internes, o lesions i danys en els òrgans.

Si el pacient mostra algun dels símptomes que faci que el metge sospiti d'un tumor o un càncer, també és comú utilitzar-la per descartar ramificacions. Tanmateix, s'utilitza calibrar lesions medul·lars i algunes infeccions.

Entre els resultats buscats es troben els tumors (benignes o

malignes), abscessos, fractures òssies o malformacions. També s'utilitza per trobar trombes, infarts vasculars (per culpa de l'obstrucció d'una artèria) o hemorràgies.

No s'ha de sotmetre a un TAC a les persones que presenten al·lèrgia al iode o algú dels components que s'utilitzen per als contractes. En els casos en el que l'especialista intueix que pot haver-hi una lesió en el tub digestiu, no s'utilitzarà el contrast oral sinó l'intravenós. Ara bé, aquesta està contraindicat per persones amb problemes renals o cardíacs, ni tampoc si existeix càncer de pell o melanomes.